

Jaslice što ih je načinio za dan Rodenja Gospodnjega

84. Najveća njegova odluka, posebna želja i vrhovna nakana bijaše: uvijek i u svemu opsluživati sveto evanđelje i sa svom budnošću, svim nastojanjem, najvećom željom duha i svim žarom srca provoditi "nauk Gospodina našega Isusa Krista i slijediti njegove stope". U neprestanu je razmatranju sebi doziva u pamet njegove riječi i pronicavošću duha opetovano je razmišljao o njegovim djelima. Njegovu je pamet napose zaokupljala poniznost što se objavila Utjelovljenjem i ljubav što se očitovala u Muci; tako je jedva htio razmišljati o nečemu drugom. - Treba se zato sjetiti i čuvati u časnoj uspomeni što je učinio tri godine prije svoga slavnoga preminuća³³ kod gradine koja se zove Greccio na dan rođenja Gospodina našega Isusa Krista. U onom je kraju živio neki čovjek imenom Ivan. Uživao je dobar glas, a bio je još boljšega života. Blaženi Franjo ga je na poseban način ljubio, jer premda je u svom kraju uživao glas čovjeka plemenita i vrijedna svake hvale, pogazio je plemenitost tijela, a stekao plemenitost duha. Njega je blaženi Franjo, kao što je često običavao, petnaestak dana prije Božića pozvao k sebi i rekao mu: "Ako želiš da ovogodišnji Božić proslavimo u Grecciu, požuri se i brižljivo pripravi što ću ti reći. Želio bih obnoviti uspomenu na ono Dijete, koje je rođeno u Betlehemu, i na njegove djetinje potrebe i neprilike tj. kako je bilo smješteno u jaslice i položeno na slamu u nazočnosti vola i magarca³⁴ da bi se to moglo tjelesnim očima gledati." Kad je to ovaj dobri i vjerni čovjek čuo, brzo je otišao i na spomenutom mjestu pripravi sve što je svetac rekao.

85. I približio se dan veselja, došao je dan klicanja. Iz mnogih mjesta su pozvana braća. Muškarci i žene onoga kraja prirediše prema svojim mogućnostima svijeće i zublje da bi rasvijetlili noć, koja je blistavom zvijezdom rasvijetlila sve dane i godine. Napokon je došao svetac Božji. Kad je vidio da je sve pripravljeno, obradovao se. Pripravljene su jaslice, donesena je slama, dovedeni su vol i magarac. Čast se ondje iskazivala jednostavnosti, uzvisivalo se siromaštvo, preporučivala se poniznost, a Greccio kao da postade novi Betlehem. Noć, rasvijetljena poput dana, bijaše ugodna i ljudima i životinjama. Pristiže narod i novom se radošću raduje novom otajstvu. Šuma odjekuje glasovima, a na zanosno klicanje odgovaraju stijene. Braća pjevaju, dužnu hvalu Gospodinu daju, i svu noć odjekuje zanosno klicanje. Svetac Božji stoji pred jaslama, od silnog ganuća uzdiše. Ranjen pobožnošću, ispunjen čudesnom radošću. Jasle su oltar gdje se služi svečana misa; u neočekivanoj utjesi uživa svećenik.

86. Svetac Božji oblači levitsku odjeću, jer bijaše đakon, i zvonkim glasom pjeva Evanđelje. A njegov glas! Glas je to neodoljiv, glas sladak, glas jasan, glas zvonak! Sve poziva na najveću nagradu. Zatim propovijeda okupljenom narodu. Njegove riječi o rođenju siromašnoga kralja u malom gradu Betlehemu teku poput meda. A često je, kad je htio izgovoriti presveto ime ISUS, govorio silnim žarom. Nazivao ga je Betlehemskim Djetešcem, a ime BETLEHEM je izgovarao poput ovce koja bleji. Usta su mu bila ispunjena glasom, ali još više slatkim osjećajima. Kad bi spominjao Betlehemske Djetešce ili izgovarao ime ISUS, sve bi oblizivao usne, jer je sretnim nepcem kušao i gutao slatkoću ove riječi. Množe se ondje darovi Svemogućega, a neki kreposni čovjek je imao viđenje. Vidio je naime kako u jaslama leži prestrašeno Djetešce i Božjeg Sveca koji Djetetu pristupa kao da ga hoće od sna probuditi. To viđenje nije bilo neumjesno, jer je Dijete Isus bilo zaboravljeno u srcima mnogih u kojima je djelovanjem milosti po njegovu sluzi Franji bilo probuđeno i duboko utisnuto u vjerno pamćenje. Konačno je dovršeno svečano bdijenje i svi se radosni povratili kući.

87. Sačuvano je sijeno koje je bilo prostrto u jaslama, da bi Gospodin sačuvao domaće životinje kao što je umnožio svoje milosrđe. I tako se postupalo. Mnoge životinje u onome kraju koje su imale različite bolesti, ako su jele od ovoga sijena, bile su oslobođene od svojih bolesti. - Štoviše, i žene koje bi imale težak porod, kad bi na se stavile nešto od ovoga sijena, sretno bi rodile. Ondje bi vjernici obojega spola, pogođeni kakvom bolešću zadobivali zdravlje. - Mjesto jaslaca je posvećeno time što je ondje podignut hram Gospodnji, a na čast blaženoga oca Franje povrh jaslaca je načinjen oltar i posvećena crkva da bi ondje, gdje su jednoć životinje jele sijeno, ubuduće ljudi za zdravlje duše i tijela blagovali tijelo neokaljanog i netaknutoga Jaganjca, Gospodina našega Isusa Krista, koji nam se s najvećom i neizrecivom ljubavlju dao za hranu, on koji s Ocem i Duhom Svetim živi i kraljuje Bog uvijek i slavan kroz sve vijeke vjekova. Amen.